

РЕШЕНИЕ

№ 7509

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Калин Куманов

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9280** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 14.07.2021 г., постановено по НАХД № 1478/2021 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление /НП/ № 23-003834/11.01.2021 г., издадено от Директора на дирекция "Инспекция по труда Софийска област", с което на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение по чл.403а, ал.1 от Кодекса на труда, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. на основание чл.416, ал.5 във вр.с чл.414, ал.1 от КТ.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът твърди, че нарушението е доказано по безспорен начин, а с оглед непредставянето на графици за работа задълженото лице не може да черпи права от собственото си бездействие. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да потвърди обжалваното НП. В с.з. касаторът чрез юк.В. поддържа жалбата, моли за уважаването ѝ и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация [фирма] чрез пълномощника си юк.М. е подал писмен отговор, в който застъпва становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за основателна.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а по същество е неоснователна поради следните съображения.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Релевантните за спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на съда и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от районния съд фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства. С разглежданото постановление е ангажирана административнонаказателната отговорност на касационния жалбоподател в качеството му на работодател, за нарушение, изразяващо се в непредставяне на поискани от служителите на ДИТ - С. област поименни графици за работа за периода за периода, за който установено сумирано изчисляване на работното време.

В съставения АУАН № 23-003834/27.11.2020 г. нарушението е квалифицирано по чл.403а, ал.1 от КТ. Обжалваното НП е издадена при тази фактическа обстановка, която е възприета от наказващия орган. На основание на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. на основание чл.41б, ал.5 във вр.с чл.414, ал.1 от КТ.

За да отмени обжалваното постановление, първоинстанционният съд е обосновал правния извод, че в него не е вписано съществено обстоятелство – за кои периоди не са представни въпросните графици, което е опорочило административнонаказателното производство.

Така постановеното решение е правилно.

Разпоредбата на чл.403а, ал.1 от КТ предвижда, че в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд, работодателят е длъжен да държи на разположение на контролните органи документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа, сред които са поименните графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време.

Следва да се предвид, че изискването в НП да присъстват всички реквизити по чл.57, ал.1 ЗАНН е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и правнозащитените интереси на административнопривлеченото лице. От една страна наличието на посочените реквизити подпомага лицето, чиято юридическа отговорност е ангажирана, да организира защитата си. От друга страна това прави възможен контрола за законосъобразност на акта, упражняван при обжалването му пред Съда, и допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Неспазването на тези изисквания неминуемо води до извода, че правото на защита на санкционираното юридическо лице е накърнено.

Настоящата инстанция споделя извода на районния съд, че в НП е било задължително да се впише за кои периоди са се отнасяли поисканите, но непредставени графици.

Това е необходимо за осигуряване правото на защита на административнопривлеченото лице, за да може то да се защити срещу повдигнатото му административнонаказателно обвинение. Освен това вписването на указаните данни се налага за преценка съставомерността на деянието с оглед задължението на работодателя да съхранява графиците в продължение на три години, съгласно изискването на чл.9а, ал.1 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските. Посочването на същите данни е наложително и за преценка дали са спазени сроковете по чл.34 от ЗАНН.

В случая както акосъставителят, така и наказващият орган са се задоволили да изпишат дословно нормативния текст – не са представени на контролните органи поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време. Така направено, описанието на нарушението не дава задоволителен отговор на въпроса за кои точно периоди са се отнасяли въпросните графици и прави невъзможна съдебната преценка за съставомерността на деянието. Не е достатъчно периодите да са определяеми, защото изискването на закона е за пълно, точно и ясно описание на всички съществени признаци от обективна страна на нарушението. В случая това не е сторено.

Обжалваното постановление е незаконосъобразно и като го е отменил, Софийският районен съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от от 14.07.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 1478/2021 г.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.